

Misyonumuzun seyrederken

semasında



Bugün sadece demokrat misyonun değil, bütün misyonların yerdeki yerleri belirgin bir şekilde belirsizleşmiştir. Bu meyanda hakikî demokrattığı da yerdeki yerlerine yerleştirmekte, şimdilik zorlanıyoruz.

Öyleyse geliniz, ayaklarımızı yerden kesip şöyle biraz havalanalım, eğlenceli bir “fikir jimnastiği” yapalım. Dâvâmızın dünyaya ve sosyal hayata bakan yönünü; satırlarda ve sayfalarda, bilhassa da Risalelerde okudukça, fikir semasına göz dikelim. Dar ve “güncel” kalıplara dökmeden, partilere ve particiliğe indirgemen, kendi fikriyatımıza bir göz atalım. Kimseyi incitmeden, kimseye dokunmadan, havada uçarcasına, suda yüzercesine yol alalım. Siyaset bilimcilerimizin, sosyologlarımızın ve hâlâ böyle konuları ince eleklerden geçirerek, tarihî gerçekleriyle ve partiler bazında nazara vermekten üşenmeyen sabırlı yazarlarımızın da müsamaha kanatlarına sığınmayı ihmal etmeyelim.

Bizim fikriyatımızı ve misyonumuzu dünya âlem bilir. Hal böyle iken, zaman zaman çizgiye, misyona ve fikriyata vurgu yapma gereği hissedilir. Sık sık hafızamızın tazelenmesine ihtiyaç duyulur. Değişim rüzgârlarının çok hızlı esmesi, siyasî çalkantıların alaborası, “ali cengiz” oyunlarının çokluğu ve darbeler, bunun sebepleri arasında gösterilebilir. Aslında, bu ve benzeri sebeplerden dolayı bütün dünya sıkıntıya düşse, kararsızlığa ve karamsarlığa kapılsa, okurlarımızın bu alanda hiçbir derdinin olmaması gerekir. Zira rehberimiz belli, meslek ve meşrebimiz bellidir. Hizmet rehberinde, İhlâs ve Uhuvvet Risalelerinde ve lâhikalarda yol haritamız çizilmiştir. Bu yol haritasına göre yol almak esastır. Hizmetteki meslek ve meşreb ne ise, neşriyatımızdaki misyon da odur. Hem de “gizli-kapaklı” hiçbir meselemiz ve gayemiz yoktur. Her yönüyle şeffaf ve net fikirlerle yolumuza devam ediyoruz. Bu yolda ve bu uğurda, Risale-i Nurlar’ın rehberliğinde imana, Kur’ân’a ve hayata hizmet esastır. Bu esaslarla ve bu zaviyeden elbette ki dünyaya, sosyal hayata ve

siyasete de bakış olacaktır. Hakikî demokratlık da bizim misyonumuzun esaslarındandır. Şimdilik öyle bir güne kaldık ki, bakışımız havada seyrediyor. Yere inse bile, şimdilik yol alamıyor. Zira yeri mahalli hesaplar, dünyevî gayeler kaplamıştır. Hem de ne acıdır ki, İslâm da bu zemine oturtulmuş, Müslüman da bu zeminde yol alır hale gelmiştir. Yani siyaset sahnesinde, yönetime ve devlete göz dikilmiş, birtakım menfaatler gözetilir hale getirilmiştir. Biz ise, Risalelerde böyle bir hedef göremiyoruz. Demokratlara ve demokrat fikre destek de, onlardan herhangi bir dünyevî menfaat beklenmeksizin, “din, vatan ve millet” namına yapılmıştır ve öyle de devam edecektir.

Hakikat şu ki: Bu meselenin çekirdeği de, meyvesi de, özü de Bediüzzaman’dadır, bizdedir, Nurcular’dadır! Yer ile sema gibi, taban ile tavan gibi; her ilmin ve her fikrin de bir zemini olduğu kadar, bir seması vardır. Biz de başımızı kaldırıp fikriyatımızın semâsına bakalım; Risale-i Nur’da kaç yerde “demokratlık, demokratlar, dindar demokratlar, demokrat Nur Talebeleri” ve daha bir çok tabirler, başlıklar ve izahlar olduğunu dikkatle okuyup, sosyal bünyemizi nurlandıralım. Bilirsiniz, “ayağı yere basmak” deyimini kadar, “ayağı yerden kesmek” deyimini de; yerine, zamanına ve pozisyonuna göre, müsbet ve güzel mânaların kalıbı ve zarfı olabilir. Hele ki, bu deyimlerin muhtevaları ve mazrufları daima elimizde, gönlümüzde ve kafamızda olursa!. Zira Risaleleri elimizden çekip alacak, muhtevayı ve mânayı kafamızdan ve gönlümüzden söküp atacak ve bizi kendine ram edebilecek hiçbir dünyevî ve siyasî güç tanımıyoruz! “Ayağını yere basmak” deyiminin muhtevasını oluşturacak nitelikte, sağlıklı ve sağlam adımlarla içtimaî ve siyasî alanda yürüdüğümüz zamanlarımız gibi; darbeler ve anormal müdahalelerle siyasetin içinin boşaltıldığı ve yeni parantezler açıldığı dönemlerde (parantez kapanıncaya kadar) ayaklarımız yerden kesilebilir.

Şimdilerde olduğu gibi...

Öyle bir yoldayız ki, öyle sağlam ve sarsılmaz idealimiz var ki, bizim için her hal ü kârda hava hoş. İçtimaî ve siyasî yolda ayaklarımız yere basıyorsa, ne âlâ! Verilen ölçüler içinde yola devam ederiz. Yok eğer, sebepler ve hâdiseler, ayaklarımızı yerden (siyaset zemininden) kesmişse, yine ne âlâ! Okumaya, yazmaya ve anlatmaya devam ederiz. Hem de tevhid, nübüvvet, haşir hakikatleriyle beraber içtimaî ve siyasî hakikatleri de ihmal etmeden. Hele bir de, “bu vatanda dört parti var” meselesi bile “kalbe ihtar edilen içtimaî hayatımıza ait bir hakikat” olursa, artık bizim fikriyatımızın zevali olmaz. Evet, Risalelerin bahsettiği semavî nazarla (içlerine girmeden) pencerelerden seyrederken, gördüklerimizi ve tesbitlerimizi hakikat

hatırına gazetemizden ilân edeceğiz ve ediyoruz.

Öyleyse haydi, ayaklarımız yeniden yere basıncaya kadar, fikriyatımızın semasında seyahate devam edelim. Okuyalım, yazalım, anlatalım... Siyaset sahnesinin (kendi partilerini garip bırakıp, başka yerlere dağılan) demokratlarına da; toparlanma, hazırlanma, şuurulanma ve yuvaya dönüş dileyelim. Vesselâm!